

ACTA

ELŐSZÓ

a „Fenntarthatósági kérdések – jogi válaszok” tematikus lapszám elé

UJHÁZI Lóránd

egyetemi tanár, intézetvezető (PPKE Teremtésvédelmi Kutatóintézet, NKE)

A Szent II. János Pál Pápa Kutatóközpont Teremtésvédelmi Kutatóintézete a most megjelenő tanulmányokkal teremtésvédelmi-jogi kutatásai első mérföldkövéhez érkezett.

A Kutatóintézet a teremtésvédelemnek számos aspektusát elhivatottan kutatja, vizsgálja. Az elmúlt időszakban komoly hittudományi és teremtésvédelmi tanulmányok jelentek meg, workshopok mellett a Kutatóintézet három nagy nemzetközi konferenciának is házigazdája volt. Elindult a kutatóintézet tevékenysége körében is egy vallásközi párbeszéd, amely a világvallások teremtésvédelemről vallott álláspontjait vizsgálja és közvetíti. A jogi tanulmány-sorozat egy további teremtésvédelmi kutatási vonalat képvisel, a teremtett világ jogi szabályozó eszközökkel való védelmét, melynek kibontására a hazai környezetjoggal foglalkozó kutató közösség tapasztalt és fiatal kollégái egyaránt vállalkoztak.

A Kutatóintézet célkitűzései a természet leigázásának kultúrájával szemben, az ember és természet harmonikus együttélésének gondolatiségében helyezkednek el. Mivel nem tiszteltük és nem tiszteljük a természetet, s benne a saját emberi természetünket, ezért a bennünk és körülöttünk ható erők egyensúlya megbillenni látszik, amit ma többek közt a fenntarthatatlanság szóval fejezünk ki. Az emberi beavatkozás miatti mennyiségi változások immár fenyegető minőségébéli romlást okoznak. Kuminetz Géza rektor úr szavaival: „nevezhetjük ezt a romboló és felelőtlen emberi beavatkozást a kulturális evolúció megszaladási jelenségei eredőjének.” Tudjuk, hogy a Földön az élet, az emberi élet nem örök (van kezdete és lesz vége), ám a környezetet, tájat, hazát romboló magatartásunkkal nemcsak megrövidíthetjük, hanem talán minden korábbinál keservesebbé is tehetjük.

A kereszténység nagy és következetes deklarálója a helyes mértéknek, nagy előmozdítója a helyes mértékre alapozott fenntarthatóságnak, a táj, a haza, s az egész Föld szépsége őrzésének, e művészi kertészkedésnek.

A tudás, látás, hit, erény gyümölcse végeredményben abban manifesztálódik, hogy a kozmosznak, mint Isten teremtésének szent jelleget tulajdonítunk, azaz tiszteljük,

a felebarátot pedig úgy szeretjük, mint helyesen látott önmagunkat. A Teremtőt és az általa alkotott világrendet pedig mindenek felett tiszteljük, szeretjük.

Ezekkel a gondolatokkal kívánom a kedves Olvasónak, hogy a teremtésvédelem és a jogtudomány közös metszeteit bemutató első jogi tanulmányaink által közelebb kerülhessen ahhoz az isteni eszményhez, amelynek megvalósítása minden teremtmény kötelessége.